

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 192. Roy Eldridge was 32 toen in mei 1943 Gene Krupa zijn orkest ontbond waarbij deze trompettist als solist optrad. Eldridge formeerde in juni een eigen formatie, waarin de 25-jarige tenorsaxofonist Ike Quebec. Dit is "The Gasser"

plaat 1 Roy Eldridge a/h Orchestra: The Gasser (Roy Eldridge)
A/1 - 2:53 - MCA 510.107

Trompettist Roy Eldridge met zijn orkest voor Decca in Chicago op 16 november 1943 in "The Gasser", stuk van hemzelf met een toen zeer hippe titel, synoniem voor 'killer diller' uit de jaren dertig en dat sloeg op de gangster John Dillinger. Bovendien was 'A Gas' iets 'stupifying good', iets heel erg goeds. Het orkest: Roy Eldridge-trompet, Joe Eldridge en Goon Gardner-alt, Ike Quebec en Tom Archia-tenorsaxofoon. Roselle Gayle-piano, Ted Sturgis-bas, Doc West-drums. Begin '44 ontbindt Eldridge zijn orkest, speelt een tijd in de CBS-studioband van Paul Barron, heeft dan weer even zijn eigen formatie, om in oktober '44 als solist bij Artie Shaw te gaan werken. Tot september 1945. Maar Roy Eldridge heeft zoveel naam dat hij in zijn tijd bij Shaw platen maakt met een eigen studio-big band. Die dient voornamelijk tot het blazen van achtergronden bij de soli van Eldridge, maar dat kan ook komen omdat zijn broer Joe, altsaxofonist, de arrangementen maakte en voornamelijk weg wist met partijen voor de saxofoongroep. Dit is ~~het~~ door Bunny Berigan tot classic geblazen "I can't get started".

plaat 1 Roy Eldridge a/h Orchestra: I can't get started (Vernon Duke)
A/2 - 3:10 - idem

Roy Eldridge and his Orchestra voor Decca in New York City op 26 juni 1944 met Vernon Duke's "I can't get started". De trompetsectie

Rice Aiken, Bugs Hamilton, Cookie Mason en Clarence Wheeler. Trombones: Ted Kelly, Sandy Williams en George Wilson. Joe Eldridge en Sam Lee-alt, Franz Jackson en Hal Singer-tenor, Dave McRae-baritonsaxofoon. Tony D'Amore-piano, Sam Allen-gitaar, Carl Wilson-bas, Lester Erskine-drums. Bij ^{snelle} tempi en stuntwerk in de hoogte was 't bij Roy Eldridge vaak een soort 'hit on miss'-techniek, maar waar het om ging, de spanning, excitement, die was er. Uit dezelfde session "After you've gone".

plaat 1 Roy Eldridge a/h Orchestra: After you've gone (Creamer, Layton)
A/3 - 2:57 - idem

hat Joort

Joe Eldridge was de altsaxofoon-solist in "After you've gone", ~~van~~ vuurwerk-stuk waardoor Roy Eldridge zijn reputatie had. Zo speelde hij "Body and soul".

plaat 1 Roy Eldridge a/h Orchestra: Body and soul (Sour, Grey, Heyman)
A/4 - 3:18 - idem

Dat waren achtereenvolgens "I can't get started", "After you've gone" en "Body and soul" door Roy Eldridge and his Orchestra, opgenomen door Decca in New York City op 26 juni 1944 - de big band praktisch puur als begeleiding van de solist. Op 13 oktober lag het wat beter toen een simpele blues van Roy Eldridge werd opgenomen. De saxofoonsectie aangevoerd door brother Joe was ~~aan~~ dezelfde ^F Kope en ritmesectie verschilden nogal wat. Dit zijn de trompetten: Paul Cohen (in de jaren zestig/zeventig eerste bij Basie), Sidney De Paris, Cookie Mason en Pincus Savitt. Trombones: Wilbur De Paris, Sandy Williams, Vic Dickenson en George Stevenson. De ritmesectie: Ted Brannon-piano, Snags Allen-gitaar, Billy Taylor-bas, Cozy Cole-drums. Pedaalnoten ^{door} de trombones in 't eerste thema van "Fish Market".

alleen met
Curby Alex-
ander op 2e
lt.

plaat 1 Roy Eldridge a/h Orchestra: Fish market (Roy Eldridge)
A/5 - 3:13 - idem

Dat was "Fish Market", Decca-New York City-13 oktober 1944, soli door ^{snags} Allen-electrische gitaar, Curby Alexander-altsaxofoon, Sandy Williams-trombone - Roy Eldridge-trompet. Die toen zoals gezegd bij Artie Shaw speelde, ook dit was een speciale studio-big band. Little Jazz, bijnaam toen van Roy Eldridge omdat Louis Armstrong ongenoemd Big Jazz was, zou snel een van de grote trekkers worden in het Circus Norman Granz: Jazz at the Philharmonic. En het Little sleet weg, al in de jaren zestig was hij ^{onder} ~~aan~~ musicus ge-
woon: Jazz. *Voor de trompettist tussen Louis Armstrong en Dizzy Gillespie.*
Cootie Williams was goed één jaar ouder dan Roy Eldridge, maar veel eerder een 'ster'. Omdat hij op zijn 18e eerste trompettist bij Duke Ellington was geworden en bleef. Honkvast was. Althans tot november 1940 toen Benny Goodman hem bij Ellington wegkocht. Maar al in oktober '41 was de springplank-functie van BG voltooid en begon Williams met een eigen big band. Hij richtte zich puur op zwart publiek.

plaat 2 Cootie Williams a/h Orchestra: When my baby left me (C. Williams, E. Vinson)
3/1 - 2:40 - CBS 67203

Tussen 1940 en '45 gebeurden er dingen in de jazzontwikkeling die niet eerder waren voorgekomen. De big band beheerste de scene -nog- Daar waren Ellington en Basie die hun eigen koers bleven volgen. Lionel Hampton daarentegen, gevoelig voor het zwarte dansende publiek, ontwikkelde wat 'jump jazz' of 'Harlem jump' werd genoemd. Lucky Millinder's orkest werd een Blues Band en het grote orkest van Cootie Williams volgde soms die trend. Zoals in "When my baby left me" van 1 april 1942, uit dezelfde Chicago Okeh-session, die niet werd uitgebracht toen, met als meest frappante stuk "Fly right", in feite Thelonious Monk's "Epistrophy" (in deel 148 van de NOS Jazzgeschiedenis) dat alles te maken had met Bebop. Pas in de jaren zeventig, op LP, bracht Columbia in de States en daar buiten op CBS, die twee stukken uit. Omdat ze inmiddels historische betekenis hadden gekregen. Eddie Vinson, kaalgeschoren en zich daarom 'Cleanhead' noemend, blueszanger en als altsaxofonist blues en Bebop mixend waardoor hij in de buurt van Charlie Parker kwam, was 19 december 1917 in Houston, Texas, geboren. Na Cootie Williams was hij de grote trekpleister van de band, hij zong dat "When my baby left me" met achter zich eerst de trompettist/leider daarna tenorsaxofonist Greely Walton. Dit was de band. Cootie Williams, Joe Guy, Milton Fletcher en Louis Bacon-trompetten. Sandy Williams, Joe Walker en Bob Horton-trombones. Cleanhead Vinso en Charlie Holmes-alt, Bob Dorsey en Greely Walton-tenor, John Williams-baritonsaxofoon. Kenny Kersey-piano, Norman Keenan-bas, Butch Ballard-drums. Meer over de merkwaardige positie van Cootie Williams volgende keer, nu vast als afsluiting een septet-opname van na de Record Ban. "You talk a little trash".

plaat 2

Cootie Williams Sextet: You talk a little trash (Cootie Williams)
A/laatste - 2:59 - Musidisc 30 JA 5144

"You talk a little trash", van Cootie Williams die trompet speelde, met Eddie Cleanhead Vinson-altsaxofoon, Eddie Lockjaw Davis-tenorsaxofoon, Bud Powell-piano, Norman Keenan-bas en Payne-drums Slot van NOS Jazzgeschiedenis 192, MDR.

0 0 0 0 0

14 januari 1944

NA 115826

eg:32

okru 29.6.83